Destí: Züünkhangai! Nova campanya arqueològica a les estepes de Mongòlia

Investigadors del GIAP participen en una nova campanya arqueològica a les estepes de Mongòlia.

Els investigadors del GIAP Francesc C. Conesa i Arnau Carbonell han deixat fa poc Ulaanbaatar, la capital de Mongòlia, on han enllestit els últims preparatius per a una nova temporada de treball de camp (molt esperada, després de la pandèmia) que comença a **Züünkhangai Sum**, província d'Uvs, a la part nord-oest del país.

La campanya forma part del projecte **Arqueología del pastoralismo nómada en Mongolia**, finançat per la Fundación Palarq i dirigit per la Dra. Natalia Egüez (Universitat de La Laguna), que estudia els elements microscòpics i moleculars continguts en els sediments recuperats de jaciments arqueològics relacionats amb els espais domèstics, és a dir, els llocs on vivien els pastors nòmades durant l'edat del bronze i del ferro.

Juntament amb Natalia Egüez (Universitat de La Laguna), Conesa i Carbonell formen part d'un equip internacional amb Burentugs Ganbold (Museu Nacional de Mongòlia), Javier Davara (Universitat de La Laguna) i Javier Corso, fotògraf i cofundador de Oak Stories, que farà un seguiment de la campanya amb finalitats divulgatives i de comunicació i, així, proporcionarà una altra perspectiva analítica (i amb sort més artística) sobre les rutines diàries de l'expedició i els coneixements arqueològics implícits.

> ¡Arranca la campaña arqueológica en #Mongolia! Gracias a @FundacionPalarq por su apoyo a nuestro proyecto "Arqueología del pastoralismo nómada". Con investigadores de @ULL, @ICAC_cat, Museo Nacional de Mongolia y @wku, @oak_stories nos acompaña documentando el proyecto □□
> pic.twitter.com/z8ZDD2Vx2B

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

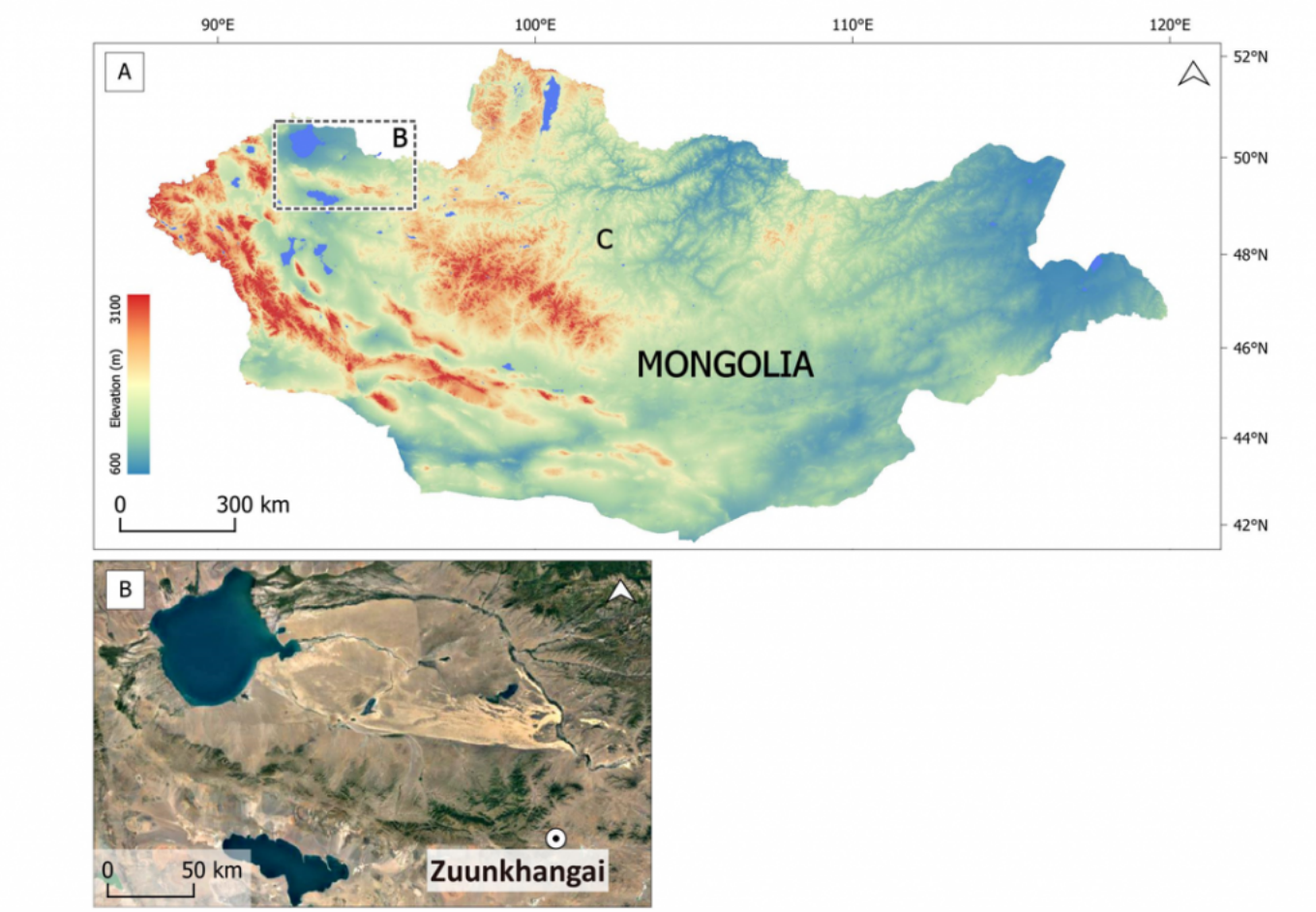
— Natalia Égüez (@thethinsection) July 6, 2022

Un cop tot llest a la capital, l'equip ha viatjat a l'oest des d'Ulaanbaatar a Züünkhangai (unes quinze hores de viatge en cotxe). Han establert el campament principal a l'escola d'hivern de Züünkhangai per a començar el treball de campo a la regió de Züünkhangails, que compta amb uns paisatges arqueològics rics i ecològicament diversos que abasten des de pastures obertes fins a boscos densos i muntanyosos, planes fluvials i llacs.

Aquesta és la primera campanya arqueològica al terreny que podem dur a terme a Àsia després de la pandèmia.

Com en altres conegudes regions occidentals i centrals de Mongòlia, la zona està esquitxada de centenars de monuments funeraris que daten de l'edat del bronze final (1200-700 aC). Els *khirigsuurs* (de mides diverses, de petits a molts grans) són potser els monticles de pedra més impressionants (i visibles) que testimonien una complexitat social primerenca que eventualment aplanaria el camí per als primers imperis nòmades a les estepes euroasiàtiques.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Mapa d'ubicació de la regió de Züünkhangai, al nord-oest de Mongòlia.

A mesura que avancin les etapes del viatge, **l'equip visitarà i validarà *khirigsuurs* i complexos monumentals detectats prèviament amb metodologies i eines de teledetecció**. A partir de les característiques arqueològiques més prominents en contextos funeraris, l'equip mantindrà l'enfocament geo-etnoarqueològic anterior del projecte WMAP a l'àrea.

Amb el treball de camp, s'inspeccionaran els possibles assentaments i habitacles estacionals

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

de pastors. Sobre aquest tema l'equip del projecte WMAP ha publicat fa poc un **primer estudi sobre habitacles de pastors a Züünkhangai** que mostra una ocupació hivernal estacional recurrent des de mitjans de l'Holocè fins a l'actualitat. Hi podeu fer una ullada aquí.

Un gran monticle o *Khirigsuur* a la vall de Khanuy (Mongòlia central), durant la campanya de reconeixement de camp de 2019, en el marc del Projecte Arqueològic de Mongòlia Occidental (WMAP). Foto: Natalia Égüez (Universitat de La Laguna).

La campanya arqueològica 2022 a Mongòlia sorgeix com una nova col·laboració de recerca entre l'ICAC i el Laboratori de Micromorfologia Arqueològica i Biomarcadors (AmbiLab) de la Universitat de La Laguna (Illes Canàries), en el marc del projecte "Arqueología del

pastoreo nómada: las huellas invisibles de los espacios domésticos", liderat per la Dra. Natalia Égüez (Universitat de La Laguna) i generosament finançat per la Fundación Palarq.

El projecte forma part del Proyecto Arqueológico de Mongolia Occidental (WMAP), una iniciativa d'investigació continuada i sostinguda del Museu Nacional de Mongòlia i la Universitat de Kentucky Occidental, dirigida pels doctors Bayarsaikhan Jamsranjav i Jean-Luc Houle, respectivament.

El projecte dirigit per la Dra. Natalia Égüez de la Universitat de La Laguna és una col·laboració entre aquesta institució, el Museu Nacional de Mongòlia i l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica. Compta també amb la participació d'investigadors de la Institució Milà i Fontanals d'Investigació en Humanitats del Consejo Superior de Investigaciones Científicas (IMF-CSIC) a Barcelona, la Western Kentucky University (EUA) i la Universitat d'Oulu (Finlàndia).

We got news from Mongolia!

If you haven't been following the updates by @fc_conesa, @ArkiThe & @thethinsection, learn more about the campaign:

https://t.co/eQaj74grkm

Collab @ICAC_cat, @ULL & @wku
Funding @FundacionPalarq

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

@oak_stories#Pastoralism #LandscapeArchaeology pic.twitter.com/lClRro1bnY

— Landscape Archaeology Research Group (GIAP) (@GIAP_ICAC) July 8, 2022

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)